

PROJECTNUMMER 002.657.40
PROJECTLEIDER Marco Wolfs
AUTEUR Rachel Dusee
AFDELING GFO-REM-LIC

CLASSIFICATIE C1 - Publieke Informatie
DATUM 17 december 2020
VERSIEDATUM 17 december 2020
STATUS Definitief
REFERENTIE Reg.nr. aanvraag BOX-2020-01211
PAGINA 1 van 26

Ruimtelijke onderbouwing

Afwijken bouwhoogte portaal op hoogspanningsstation Boxmeer

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
1.1 Aanleiding en doel	3
1.2 Plangebied en planologische situatie	3
1.3 Afwijking bestemmingsplan	4
2. Beleidskader	5
2.1 Rijk	5
2.2 Provincie	8
2.3 Regio	11
2.4 Gemeente	12
3. Omgevingsaspecten	15
3.1 Milieuaspecten	15
3.2 Fysieke aspecten	20
3.3 Economische en financiële aspecten	24
4. Adviezen en rapporten	26

1. Inleiding

1.1 Aanleiding en doel

In de Elektriciteitswet is TenneT aangewezen als de netbeheerder voor het hoogspanningsnetwerk in Nederland. TenneT beheert het hoogspanningsnet in Nederland en in grote delen van Duitsland, in totaal meer dan 22.000 kilometer aan hoogspanningsverbindingen.

Over het hoogspanningsnetwerk wordt elektriciteit op 110.000 Volt (110kV) en hoger getransporteerd. Dit is nodig om een betrouwbare en ononderbroken levering van elektriciteit mogelijk te maken.

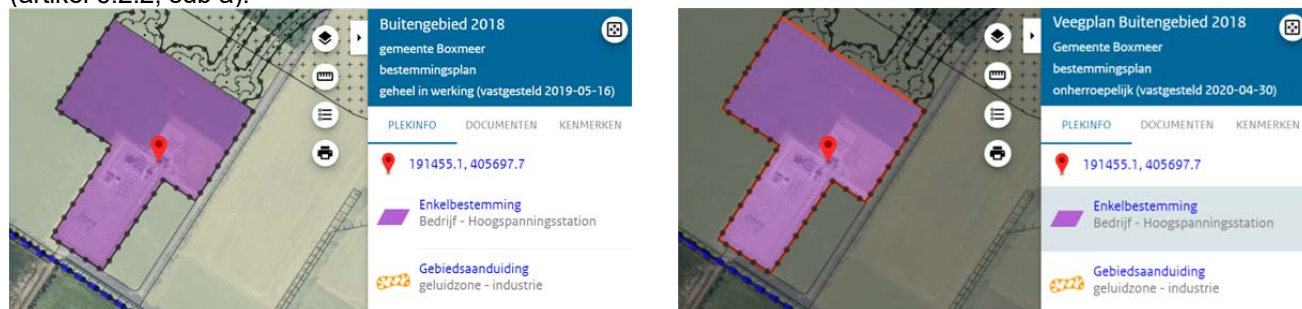
In 2019 is het bestemmingsplan 'Versterken 150 kV-net Haps-Boxmeer' vastgesteld om de volgende ontwikkelingen in de gemeente Boxmeer mogelijk te maken:

1. het realiseren van een nieuwe 150 kV (150.000 Volt)- kabelverbinding (ondergronds) met een lengte van circa 5,4 km tussen het hoogspanningsstation Boxmeer en het hoogspanningsstation Haps.
2. Het realiseren van inlissingen van de bovengrondse verbindingen Boxmeer –Gennep en Boxmeer-Venray bij hoogspanningsstation Boxmeer.
3. Het realiseren van een uitbreiding van hoogspanningsstation Boxmeer (hierna station Boxmeer) tot een volwaardig dubbelrailstation met circa 13.000 m².

Na vaststelling van het bestemmingsplan is bij het uitwerken van het detail ontwerp van het hoogspanningsstation gebleken dat het benodigde portaal niet kan worden gebouwd binnen de toegestane maximale bouwhoogte. Met het indienen van deze ruimtelijke onderbouwing wordt daarom verzocht om in te stemmen met het afwijken van de in het bestemmingsplan opgenomen maximale bouwhoogte voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde, zodat het mogelijk wordt gemaakt om het portaal te bouwen.

1.2 Plangebied en planologische situatie

Het 150kV-hoogspanningsstation Boxmeer ligt aan de rand van de gemeente Boxmeer, grenzend aan Sint Anthonis. Het bestemmingsplan Buitengebied 2018 en het Veegplan Buitengebied 2018 zijn vigerend, hierin heeft het hoogspanningsstation de enkelbestemming 'bedrijf-hoogspanningsstation'. Binnen deze bestemming is de maximaal toegestane bouwhoogte voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde 10 meter (artikel 6.2.2, sub a).

Figuur 1: Uitsnede bestemmingsplan Buitengebied 2018 en het Veegplan Buitengebied 2018

1.3 Afwijking bestemmingsplan

Tussen de 380 kV-hoogspanningslijn Maasbracht-Boxmeer-Dodewaard en de 150 kV-hoogspanningslijn Haps-Boxmeer-Venray is ter plaatse van Boxmeer zowel een 380 kV-hoogspanningsstation, als een 150 kV-hoogspanningsstation gesitueerd. Beide hoogspanningsstations staan met elkaar in verbinding middels een transformator die gesitueerd is op het 380 kV-hoogspanningsstation. In figuur 2 is te zien hoe de fase- en bliksemgeleiders beide hoogspanningsstations verbinden.

Vanwege de van kracht zijnde veiligheidseisen zijn de uitgangspunten bij het bepalen van de hoogte van een afspanportaal de veilige afstand tot aan de 150 kV geleiders (ongeveer 4,0 meter), de transporthoogte van een 380/150 kV-transformator ('ontmanteld' en geplaatst op een vrachtwagen/trailer is dit ongeveer 8,0 - 10,0 meter) en wat reserve ruimte (tussen de 2,0 – 4,0 meter).

De bliksemgeleiders dienen boven en buiten de fasegeleiders te worden aangebracht. De locatie wordt middels berekeningen bepaald. Hiervoor geldt over het algemeen een extra hoogte van ca. 4,0 – 8,0 meter (afhankelijk van de aan te houden configuratie). Op deze locatie is een extra hoogte van 4,0 – 6,0 meter aangehouden. Na een zorgvuldige berekening is de hoogte van het portaal aan de zijde van de 150 kV-schakeltuin bepaald op 20 meter.

Deze ruimtelijke onderbouwing dient als onderbouwing voor het afwijken van de maximaal toegestane bouwhoogte van 10 meter (opgenomen in artikel 6.2.2, sub a van het bestemmingsplan Buitengebied 2018 en het Veegplan Buitengebied 2018).

Figuur 2: Toekomstige situatie 150 kV-station Boxmeer

2. Beleidskader

2.1 Rijk

2.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is begin 2012 in werking getreden en geeft weer de volgende ambities voor Nederland die inspelen op de (inter)nationale ontwikkelingen die de ruimtelijke en mobiliteitsopgaven bepalen richting 2040.

- Nederland behoort in 2040 tot de top 10 concurrerende landen van de wereld door een goede ruimtelijk-economische structuur voor een excellent vestigingsklimaat voor bedrijven en kenniswerkers. Dit betekent o.a. een optimale internationale bereikbaarheid van stedelijke regio's in 2040 en uitstekende logistieke verbindingen van de mainports Rotterdam en Schiphol, brainport Zuidoost Nederland en de greenports met Europa en de rest van de wereld.
- De gebruikers van de wegen, spoorwegen en vaarwegen beschikken in 2040 over optimale ketenmobiliteit door een goede verbinding van de verschillende mobiliteitsnetwerken via multimodale knooppunten (voor personen en goederen) en door een goede afstemming van infrastructuur en ruimtelijke ontwikkeling.
- De woon- en werklocaties in steden en dorpen sluiten in 2040 aan op de (kwalitatieve) vraag en locaties voor transformatie en herstructurering worden zoveel mogelijk benut.
- Nederland biedt in 2040 zijn inwoners een veilige en gezonde leefomgeving met een goede milieukwaliteit, zowel in stedelijk als landelijk gebied. Daarnaast is Nederland in 2040 blijvend beschermd tegen overstromingen en heeft Nederland de bestaande (inter)nationale unieke cultuurhistorische waarden en een natuurnetwerk dat de flora- en faunasoorten in stand houdt.
- Nederland kent in 2040 een robuust internationaal energienetwerk en de energietransitie is substantieel ver gevorderd.

Het Rijk formuleert drie hoofddoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur.
- Het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat.
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Subdoelen bij de bovenstaande hoofddoelen zijn onder andere het efficiënt gebruik van de ondergrond en ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en de energietransitie. Op het gebied van energie stelt het Rijk dat er voldoende ruimte gereserveerd moet worden voor de opwekking en het transport. De SVIR geeft aan dat een toekomstbestendige energievoorziening van vitaal belang is voor de Nederlandse economie, waarbij de leveringszekerheid van energie een cruciale rol speelt. Uitgaande van Global Economy-scenario zal de vraag naar elektriciteit de komende decennia nog gestaag groeien. Dit vraagt om uitbreiding van de energienetwerken, zodat het huidige hoge niveau van leveringszekerheid gehandhaafd blijft.

De ruimtebehoefte en het beleid voor ruimtelijke inpassing voor de nationale elektriciteitsinfrastructuur (220 kV en meer) zijn uitgewerkt in het Derde Structuurschema Elektriciteitsvoorziening (hierna: SEV III) en ruimtelijk geborgd in het Besluit Algemene Regels Ruimtelijke Ordening (hierna: Barro).

2.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het op 30 december 2011 in werking getreden Besluit algemene regels ruimtelijk ordening (Barro) beschrijft een aantal projecten en stel per project regels waaraan bestemmingsplannen moeten voldoen. Het gaat onder meer de volgende nationale belangen:

1. Project Mainportontwikkeling Rotterdam;
2. Rijksvaarwegen;
3. Defensie;
4. Natuurnetwerk Nederland;
5. Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde;
6. Hoofdwegen en landelijke spoorwegen;
7. Elektriciteitsvoorziening;
8. Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen;
9. Primaire waterkeringen buiten het kustfundament;
10. Kustfundament;
11. Grote rivieren;
12. Waddenzee en waddengebied;
13. IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte);
14. Ruimtereservering parallelle Kaagbaan.

Sinds 1 oktober 2012 gelden er via het Barro landelijke regels voor het bestemmen van primaire waterkeringen en de bijbehorende beschermingszones.

Wat betreft de elektriciteitsvoorziening zijn bestaande hoogspanningsverbindingen opgenomen. Voor hoogspanningsverbindingen, waaronder ook de schakel- en transformatorstations vallen, zijn de volgende regels opgenomen:

- Een bestemmingsplan dat betrekking heeft op een hoogspanningsverbinding bevat het tracé van die hoogspanningsverbinding en laat het gebruik als hoogspanningsverbinding toe.
- Een bestemmingsplan wijst geen ander tracé van de hoogspanningsverbinding aan.
- In afwijking van het tweede punt kan, na schriftelijk advies van de beheerder van het hoogspanningsnet, een ander tracé voor de hoogspanningsverbinding worden aangewezen, mits de hoogspanningsverbinding als zodanig in het bestemmingsplan wordt gehandhaafd, het bestemmingsplan het gebruik van dat gewijzigde tracé als hoogspanningsverbinding toelaat en het tracé aansluit op het tracé van de hoogspanningsverbinding in de naastliggende bestemmingsplannen.

Voorliggende afwijking van het bestemmingsplan voldoet aan de regels van het Barro.

2.1.3 Nationale Omgevingsvisie (NOVI)

De Rijksoverheid werkt aan de Omgevingswet en daarbij hoort ook een de Nationale Omgevingsvisie (hierna NOVI). Het Rijk geeft met de NOVI richting en helpt keuzes te maken. De NOVI is ontwikkeld in nauwe samenwerking met provincies, gemeenten, waterschappen en maatschappelijke partijen.

In de NOVI zijn hoogspanningsverbindingen van 110 kV en hoger aangemerkt als onderdeel van het landelijke hoogspanningsnet en daarmee van nationaal belang. De minister van Economische Zaken en Klimaat is bevoegd gezag voor de uitbreiding van het landelijk hoogspanningsnet met een spanningsniveau van 220 kV en hoger, van het net deel uitmakende landsoverschrijdende netten en de netten op zee. Vanwege het uitstel van de inwerkingtreding van de Omgevingswet komt de NOVI als structuurvisie uit onder de bestaande Wet ruimtelijke ordening (Wro). Zodra de Omgevingswet in werking is getreden, zal deze structuurvisie gelden als de Nationale Omgevingsvisie, zoals in de nieuwe wet is bedoeld. Daarmee behoort voorliggende ontwikkeling op een 150 kV- hoogspanningsstation onder de nationale elektriciteitsinfrastructuur.

2.1.4 Nationaal Waterplan 2016-2021 (NWP2) en Nationaal Bestuursakkoord Water

Het NWP2 geeft de hoofdlijnen, principes en richting van het nationale waterbeleid in de planperiode 2016-2021, met een vooruitblik richting 2050. Met dit NWP2 zet het kabinet een volgende ambitieuze stap in het robuust en toekomstgericht inrichten van ons watersysteem, gericht op een goede bescherming tegen overstromingen, het voorkomen van wateroverlast en droogte en het bereiken van een goede waterkwaliteit, een duurzaam beheer en goede milieutoestand van de Noordzee en een gezond ecosysteem als basis voor welzijn en welvaart. Hierbij streven we naar een integrale benadering, door economie (inclusief verdienvermogen), natuur, scheepvaart, landbouw, energie, wonen, recreatie en cultureel erfgoed zo veel mogelijk in samenhang met de wateropgaven te ontwikkelen. Het beleid en de maatregelen in dit Nationaal Waterplan dragen bij Ministerie van Infrastructuur en Milieu aan het vergroten van het waterbewustzijn in Nederland. Een bijlage bij het NWP2 is het stroomgebiedbeheerplan voor de Maas. Dit beheerplan geeft onder meer een beschrijving van het stroomgebied Maas, de doelen voor de oppervlakte- en grondwaterlichamen en een samenvatting van de maatregelen die genomen gaan worden.

Het Nationaal Bestuursakkoord Water, afgesloten in 2003, geactualiseerd in 2008 en met een looptijd tot 2015, en het Bestuursakkoord Waterketen dat in 2007 is afgesloten met een looptijd tot 2011, hebben de basis gelegd voor het huidige Bestuursakkoord Water (2011). Rijk, provincies, waterschappen en gemeenten hebben afgesproken dat de regionale watersystemen in 2015 op orde moeten zijn. Samenwerking en afstemming tussen de overheden is hierbij erg belangrijk. In het NBW is afgesproken dat water een meesturend aspect is binnen de ruimtelijke ordening en dat het watersysteem 'op orde' moet worden gebracht. Dit betekent dat het watersysteem robuust en veerkrachtig moet zijn en moet voldoen aan de normen voor wateroverlast, nu en in de toekomst.

De watertoets vormt hierbij een waarborg voor de inbreng van water in de ruimtelijke ordening.

Het NWP2 en Nationaal Bestuursakkoord Water gaan in op een robuust watersysteem en doen geen beleidsuitspraken over elektriciteit en hoogspanningstracés. Een nadere toets van onderhavige afwijking van het bestemmingsplan aan deze documenten is als gevolg daarvan niet noodzakelijk.

2.1.5 Het Nationaal Milieubeleidsplan 4 (NMP4)

In 2001 verscheen de kabinetsnota 'Een wereld en een wil: werken aan duurzaamheid', beter bekend als het vierde Nationaal Milieubeleidsplan (NMP4). In dit beleidsplan wordt voor zeven grote milieuproblemen beschreven dat over dertig jaar forse moeilijkheden worden verwacht wanneer nationaal en internationaal ingrijpen uitblijft:

- verlies aan biodiversiteit
- klimaatverandering
- overexploitatie van natuurlijke hulpbronnen
- bedreigingen van de gezondheid
- bedreigingen van de externe veiligheid
- aantasting van de leefomgeving
- mogelijk onbeheersbare risico's.

In NMP4 licht het kabinet het te voeren milieubeleid toe. Het NMP4 wil een einde maken aan het afwentelen van milieulasten op de generaties na ons en op mensen in arme landen. Want met de huidige manier van produceren en consumeren schuiven we nog steeds onze milieulasten door naar anderen. Volgens het NMP moet het lukken binnen 30 jaar te zijn overgestapt naar een duurzaam functionerende samenleving.

In het NMP4 staat dat de Gezondheidsraad in het advies 'Blootstelling aan Elektromagnetische velden' uit 2000 stelt dat er een statistisch significante associatie bestaat tussen het wonen in de nabijheid van bovengrondse elektriciteitslijnen en een geringe verhoging van het vóórkomen van leukemie bij kinderen. Met onderhavige afwijking van het bestemmingsplan worden geen nieuwe bovengrondse hoogspanningverbindingen of gevoelige bestemmingen toegevoegd. In paragraaf 3.1.4 wordt nader ingegaan op de relatie met elektromagnetische velden.

2.1.6 Conclusie

Vanuit het Rijksbeleid zijn er geen belemmeringen om in te stemmen met onderhavige afwijking van het bestemmingsplan.

2.2 Provincie

2.2.1 Structuurvisie Noord-Brabant

De Wet ruimtelijke ordening vraagt overheden om hun belangen duidelijk in een structuurvisie te definiëren. Provinciale Staten van Noord-Brabant hebben daartoe in 2010 de Structuurvisie ruimtelijke ordening vastgesteld. Op 19 maart 2014 is de Structuurvisie ruimtelijke ordening 2014 in werking getreden. Deze Structuurvisie is een actualisatie van de visie die in 2010 werd vastgesteld. Belangrijke beleidswijzigingen hebben betrekking op de realisatie van natuur en de transitie naar zorgvuldige veehouderij in Brabant. De structuurvisie is opgebouwd uit twee delen en een uitwerking.

Deel A bevat de hoofdlijnen van beleid. Hierin heeft de provincie haar belangen gedefinieerd en ruimtelijke keuzes gemaakt. Deze belangen en keuzes zijn gebaseerd op trends en ontwikkelingen. Ook beschrijft de provincie vanuit welke filosofie ze haar doelen wil bereiken. Die is: "samenwerken aan kwaliteit". De provincie realiseert haar doelen op vier manieren: door regionaal samen te werken, te ontwikkelen, te beschermen en te stimuleren.

In deel B beschrijft de provincie vier ruimtelijk structuren: de groenblauwe mantel, het landelijk gebied, de stedelijke structuur en de infrastructuur. Voor iedere structuur formuleert de provincie ambities en beleid. Per beleidsdoel is aangegeven welke instrumenten de provincie inzet om haar doelen te bereiken. De provincie heeft geen aparte ruimtelijke visie op het landschap ontwikkeld, maar geeft haar visie op het landschap vorm in de “uitwerking gebiedspaspoorten”. Daarin beschrijft de provincie welke landschapskenmerken zij op regionaal niveau van belang vindt en hoe deze kunnen worden versterkt. Er zijn ook deelstructuurvisies opgesteld voor specifieke onderwerpen.

In de structuurvisie is ook aandacht voor het duurzaam gebruik van de ondergrond. De ondergrondse ruimte wordt steeds intensiever benut voor het delven van grondstoffen, het leveren van energie, het mogelijk maken van transport, het vormen van een buffer van energie en het opslaan van stoffen en gassen. Dit soort activiteiten kan spanning geven met het ook in de bodem aanwezige grondwater. Dit grondwater, met een hoge kwaliteit, wordt benut voor de bereiding van drinkwater en de productie van levensmiddelen en vraagt daarom bescherming. Het provinciaal beleid voor activiteiten in de ondergrond wordt daardoor voor een groot deel bepaald vanuit het provinciaal waterbeleid.

In de structuurvisie Noord-Brabant en in de deelstructuurvisies wordt verder niet ingegaan op energievoorzieningen, behalve de opgave om een transitie naar nieuwe vormen van duurzame energiewinning te realiseren en dat daar de ruimte voor moet zijn. Een nadere toets van onderhavige afwijking van het bestemmingsplan aan de structuurvisie is dan ook niet aan de orde. In paragraaf 3.2.6 vindt toetsing aan het provinciaal waterbeleid plaats.

2.2.2 Verordening Ruimte 2014

Een structuurvisie is niet direct juridisch bindend voor burgers en overheden. Toch kan het in het kader van de ruimtelijke ordening van provinciaal belang zijn om bepaalde aspecten veilig te stellen. De provincie heeft daartoe een Verordening Ruimte opgesteld, de juridische vertaling van de Structuurvisie. De op 18 maart 2014 in werking getreden Verordening Ruimte 2014 bevat in hoofdzaak algemene regels die de gemeente in acht moet nemen bij het opstellen van met name bestemmingsplannen buiten het stedelijk gebied.

Bevordering ruimtelijke kwaliteit

Het bevorderen van de ruimtelijke kwaliteit is in de Structuurvisie Noord-Brabant benoemd als een van de principes voor ruimtelijke ontwikkeling. Aandachtspunten daarbij zijn:

- zorgvuldig ruimtegebruik: een verbod voor nieuwvestiging, herstructureren, inbreiding
- concentreren van bebouwing en voorzieningen
- rekening houden met omliggende functies en waarden
- verbeteren van landschap (in brede zin van het woord)

Zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit

De provincie vraagt aan de gemeenten om bij ruimtelijke ontwikkelingen aan te geven hoe wordt gezorgd voor behoud en bevordering van de ruimtelijke kwaliteit door een zorgplicht op te nemen. Dit betekent dat eerst gekeken wordt naar mogelijkheden voor intensivering op of hergebruik binnen bestaand stedelijk gebied. Ook in het buitengebied is ruimte voor hergebruik als gevolg van de verwachting dat een aanzienlijk

deel van de agrarische bedrijven in de nabije toekomst hun bedrijfsvoering beëindigen. Een goede landschappelijke inpassing maakt deel uit van de zorg voor het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit.

Er zijn in de Verordening Ruimte van Noord-Brabant regels opgenomen voor verschillende thema's.

Kwaliteitsverbetering van het landschap

Een bestemmingsplan moet aangeven hoe een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling buiten bestaand stedelijk gebied bijdraagt aan de verbetering van de kwaliteit van het landschap.

In dat kader is op 19 maart 2013 de "Regeling Kwaliteitsverbetering van het landschap gemeente Boxmeer" vastgesteld, om zodoende lokaal invulling te geven aan artikel 3.2 van de Verordening Ruimte. Deze regeling, herzien bij besluit van 13 september 2016, gaat ervan uit dat een initiatief moet bijdragen aan het versterken van de ruimtelijke kwaliteit van het buitengebied. Met het oog hierop wordt bij een ruimtelijke ontwikkeling een redelijke (financiële) bijdragen en/of compensatie gevraagd. Om te voorkomen dat voor elke ruimtelijke ontwikkeling, hoe gering ook, een kwaliteitsverbetering noodzakelijk is, zijn drie categorieën vastgesteld voor de vereiste kwaliteitsverbetering in relatie tot de impact van de ruimtelijke ontwikkeling.

Voor ontwikkelingen behorende tot categorie 1 (geen of verwaarloosbare impact) wordt geen landschappelijke inpassing of tegenprestatie verlangd, voor ontwikkelingen behorende tot categorie 2 (een beperkte impact) uitsluitend een goede inpassing en voor ontwikkelingen behorende tot categorie 3 (aanzienlijke impact) wordt een berekende kwaliteitsverbetering verlangd ter grootte van 10% van de vastgestelde vermeerdering van de grondwaarde.

Het hoogspanningsstation valt binnen de structuur 'gemengd landelijk gebied' en heeft de aanduidingen 'beperkingen veehouderij' en 'behoud en herstel watersystemen'. Voor onderhavige afwijking van het bestemmingsplan is de landschappelijke impact beperkt. Landschappelijke inpassing is dan ook niet aan de orde.

2.2.3 Conclusie

Onderhavige afwijking van het bestemmingsplan past binnen het provinciaal beleid.

2.3 Regio

2.3.1 Waterbeheerplan 2016-2021 Waterschap Aa en Maas

Het beleid van het waterschap Aa en Maas is vastgesteld in het Waterbeheersplan 2016 - 2021. Dit plan kent de volgende hoofddoelstelling: 'Het ontwikkelen, beheren en in stand houden van gezonde en veerkrachtige watersystemen, die ruimte bieden aan een duurzaam gebruik voor mens, dier en plant en waarbij de veiligheid is gewaarborgd.' Voor een duurzaam waterbeheer hanteert het waterschap een vijftal doelstellingen:

- zorg voor een duurzame watervoorziening
- zorg voor een veilig en bewoonbaar gebied (minimaliseren van wateroverlast)
- zorg voor gezond, natuurlijk en schoon water
- vergroten van de ecologische en landschappelijke betekenis van water (belevingswaarde)
- optimaliseren van de inspanningen voor de waterbeheerder.

2.3.2 Keur 2015

De Keur is een aanvulling op regels uit de Waterwet en is van toepassing op de rivieren, beken, sloten, grondwater en waterkeringen die in beheer bij het waterschap. Maar ook op alle sloten en watergangen die eigendom zijn van anderen (o.a. agrariërs, tuinders). De voorschriften in de Waterwet en de Keur geven aan wat wel en niet mag en welke plichten er zijn. Denk aan activiteiten zoals het lozen in oppervlaktewater, het onttrekken van grondwater, het dempen van een sloot, of het plaatsen van een duiker of brug. Medewerkers van het waterschap controleren de naleving van de Keur en overtredingen worden bestraft.

De benodigde vergunningen voor het lozen van onttrekkingswater van de bemaling op het oppervlaktewater zullen voorafgaande aan de uitvoering worden aangevraagd.

2.3.3 Beleidsvisie externe veiligheid gemeenten Land van Cuijk

Samen met de gemeenten in het land van Cuijk is een tweede regionale beleidsvisie externe veiligheid opgesteld. De beleidsvisie richt zich op het beheersen van externe veiligheidsrisico's in de vijf gemeenten. In de visie van de gemeenten in het Land van Cuijk moeten groepsrisico- vraagstukken integraal, dat wil zeggen in onderlinge afstemming tussen alle betrokken beleidsvelden, worden beoordeeld. Pas wanneer de verantwoording met de volwaardige inbreng van alle beleidsvelden heeft plaatsgevonden, kan sprake zijn van integrale besluitvorming.

Voorwaarde om dit te bereiken is dat alle aspecten vroeg in het planvormingsproces worden meegenomen. In deze beleidsvisie zijn de risicosituaties geprioriteerd aan de hand van criteria die voor de ruimtelijke ordening, milieubeheer en rampenbestrijding belangrijk zijn. Deze prioritering kan bij de beoordeling van lokale initiatieven en ontwikkelingen richting geven aan de interne advisering bij de gemeenten. In deze beleidsvisie staat dat elektriciteit geen externe veiligheidsrisico's veroorzaakt en wordt dan ook verder niet toegelicht. Hoogspanningsstations vallen niet onder het werkveld externe veiligheid.

2.3.4 Conclusie

Ten aanzien van externe veiligheid zijn er geen belemmeringen voor het plan

2.4 Gemeente

2.4.1 Volkshuisvesting

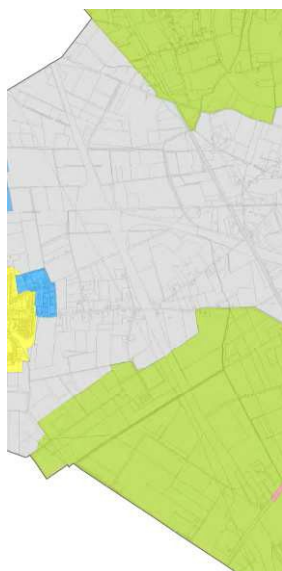
Artikel 3.1.6, lid 2 van het Besluit ruimtelijke ordening (ladder van duurzame verstedelijking) bepaalt dat de toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, een beschrijving bevat van de behoefte aan die ontwikkeling, en, indien het bestemmingsplan die ontwikkeling mogelijk maakt buiten het bestaand stedelijk gebied, een motivering waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien.

Onderhavige afwijking van het bestemmingsplan kan niet worden aangemerkt als een nieuwe stedelijke ontwikkeling. Een nadere toets is dan ook niet noodzakelijk.

2.4.2 Gemeentelijk beleid hogere geluidsgrenswaarden

De Wet Geluidhinder die per 1 januari 2007 van kracht is geworden, verplicht de gemeenten lokaal geluidbeleid ten aanzien van de Hogere Waarde procedure op te stellen. De (geluid) wetgeving geeft handvatten voor het ontwikkelen, opstellen en uitvoeren van lokaal geluidbeleid.

Het geluidbeleid van de Gemeente Boxmeer is vastgelegd in de op 16 april 2013 vastgestelde Geluidnota. Aan de nota is beleid voor industrielawaai toegevoegd. Hiermee wil de Gemeente Boxmeer het toelaten van geluidsproducerende bedrijvigheid reguleren. De gemeente wil voor haar grondgebied, en zeker bij nieuwe ontwikkelingen, een zo optimaal mogelijke kwaliteit realiseren. Dit wordt mede gerealiseerd door gebiedsgericht milieubeleid. In de Gemeente Boxmeer zijn hiervoor zes gebiedstypen gedefinieerd. De ligging van deze gebiedstypen is weergegeven op een gebiedstypenkaart.

Gebiedstype	Ambitie geluidkwaliteit	Basis geluidkwaliteit	GES-score geluid	Kwalificatie milieugezondheid van geluid
A	Redelijk rustig	Zeer onrustig	2 - 5	Redelijk – zeer matig
B	Rustig	Onrustig	1 - 4	Goed – matig
C	Zeer rustig	Redelijk rustig	0 - 2	Zeer goed – redelijk
D	Onrustig	Zeer onrustig	4 - 5	Matig – zeer matig
E	Rustig	Redelijk rustig	1 - 2	Goed – redelijk
F	Zeer rustig	Rustig	0 - 1	Zeer goed – goed

Per gebiedstype wordt er door de gemeente een ambitieniveau en een basisniveau voor de geluidkwaliteit en milieugezondheidskwaliteit (GES-scores) gehanteerd. De niveaus worden passend gevonden bij de functie van het gebied en zijn leidend bij het toelaten van nieuwe ontwikkelingen. De gebiedsgerichte ambitie- en basisniveaus bewegen zich binnen de kaders van de vigerende wet- en regelgeving. Voor wegverkeerslawaaï worden voor bepaalde gebiedstypen de wettelijke mogelijkheden volledig benut, voor andere gebiedstypen wordt hier terughoudender mee omgegaan. Op onderdelen is vanuit oogpunt van realisme een versoepeling, vereenvoudiging, accentverschuiving of verduidelijking doorgevoerd.

Het beleid is vertaald naar te maken afwegingen voor een praktische toepassing in twee uitwerkingsnota's: een voor wegverkeerslawaaï en een voor industrielawaaï.

De uitwerkingsnota's bevatten de vertaling van de ambities naar te maken afwegingen en te stellen voorwaarden bij het maken van ruimtelijke plannen en nemen van besluiten. De landelijke geluidwet- en regelgeving voor vooral RO/verkeer is zeer complex. Invulling van de gemeentelijke beleidsvrijheid kan dat niet veranderen. Daarom zijn de afwegingen en voorwaarden die in de wetgeving staan samengevat in een stroomschema. Dit vergemakkelijkt het toepassen van het beleid in de dagelijkse uitvoeringspraktijk. Door het stroomschema te doorlopen, wordt gestructureerd de afwegingen van het beleid gevolgd.

De typen geluidrelevante ontwikkelingen die genoemd worden in de geluidsnota van de gemeente Boxmeer zijn: mobiliteit, bedrijvigheid en woningbouw. Onderhavige afwijking van het bestemmingsplan is vanuit wegverkeerslawaaï geen geluidrelevante activiteiten. In dat kader is geen nader onderzoek noodzakelijk.

Voor het aspect industrielawaaï is onderhavige afwijking van het bestemmingsplan eveneens niet relevant aangezien geluidbronnen geen onderdeel uitmaken van de aanvraag. Voor meer informatie wordt verwezen naar paragraaf 3.1.7.

2.4.3 Gemeentelijk waterplan

Het gemeentelijk waterplan beschrijft de visie op water in samenhang voor het gehele watersysteem en de

waterketen. Op 6 augustus 2013 heeft het college van B & W het waterplan-projectenboek 2014-2016 vastgesteld. Dit uitvoeringsprogramma is in zeer nauwe samenwerking met het waterschap Aa en Maas opgesteld. Samen met het waterschap streeft de gemeente Boxmeer ernaar om gezamenlijke waterdoelen en streefbeelden voor het totale watersysteem en de totale waterketen tegen de laagst mogelijke maatschappelijke kosten te realiseren.

De gemeente wil op zijn minst voldoen aan de verplichtingen die vanuit hogere overheden op de gemeente afkomen: de Europese Kaderrichtlijn Water, het Nationaal Bestuursakkoord Water (Stedelijke wateropgave), de "Wet gemeentelijke watertaken" etc. In het waterplan zijn zeven waterdoelen geformuleerd:

1. Een veilig en gezond (grond)watersysteem in 2015.
2. Een veerkrachtig en duurzaam (grond)watersysteem in 2015.
3. Een optimaal functionerende waterketen in 2015.
4. Water als ordenend principe.
5. Recreatie en educatie.
6. Effectieve waterorganisatie.
7. Waterbewustzijn en watercommunicatie.

Er zijn geen effecten op het watersysteem te verwachten. Voor het aspect water is geen nader onderzoek nodig.

2.4.4 Welstandsnota 2014

Op 1 januari 2003 is de Woningwet gewijzigd. Een van de wijzigingen had betrekking op de uitoefening van het welstandstoezicht. Ingevolge de Woningwet moeten bouwplannen beoordeeld worden op basis van vooraf vastgelegde welstandscriteria waarin zo concreet mogelijk moet staan wat het criterium 'redelijke eisen van welstand' inhoudt. De beleidsregels van de gemeente Boxmeer zijn in 2004 vastgelegd in de Welstandsnota, die op 16 juli 2014 vervangen is door de op 3 juli 2014 door de gemeenteraad vastgestelde Welstandsnota 2014.

In de welstandsnota worden geen specifieke eisen gesteld aan het realiseren van bouwwerken ten behoeve van hoogspanningsverbindingen. Een nadere toets is dan ook niet aan de orde.

2.4.5 Conclusie

Het gemeentelijk beleid zoals hierboven genoemd, is veelal niet gespecificeerd op hoogspanningsstations.

3. Omgevingsaspecten

3.1 Milieuaspecten

3.1.1 Besluit m.e.r.

Bij besluiten die grote gevolgen voor het milieu kunnen hebben, moet het onderwerp 'milieu' goed en op tijd worden onderzocht. In het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) staan de regels die hiervoor gelden. Het afwijken van de bouwhoogte van een afspanportaal komt hier niet in voor.

3.1.2 Bedrijfshinder

In de publicatie "bedrijven en milieuzonering" (editie 2009) van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) zijn indicatieve richtafstanden voor woningbouw nabij verschillende typen bedrijven opgenomen. De richtafstanden gelden tussen enerzijds de grens van de bestemming die bedrijven (of andere milieubelastende functies) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een woning die volgens het bestemmingsplan of via vergunningsvrij bouwen mogelijk is. Binnen deze richtafstanden is hinder ten gevolge van het betreffende bedrijf niet uit te sluiten.

Woningbouw binnen deze richtafstand is inpasbaar, indien aangetoond wordt dat (eventueel na het treffen van maatregelen) voor het betreffende bedrijf een kleinere richtafstand van toepassing is.

De brochure van de VNG geeft een advies over richtafstanden. Voor elektriciteitsdistributiebedrijven zijn enkel richtlijnen opgesteld voor distributiebedrijven met een transformatorvermogen, afhankelijk van het opgestelde vermogen.

Het 380/150 kV transformatorstation Boxmeer valt onder de SBI-code 4035 C4. Voor het aspect geluid adviseert de brochure een richtafstand van 300 meter. Binnen deze richtafstand zijn geen gevoelige bestemmingen gelegen. Hierbij is relevant dat de brochure ervan uitgaat dat hier sprake is van een geluidzoneringsplichtige inrichting in de zin van de Wet geluidhinder. Dit is af te lezen uit de toevoeging van de code "Z" in de kolom "Geluid" van de bij de brochure behorende tabel (Bijlage 1 van de VNG-brochure). Echter, uit het Besluit omgevingsrecht (Bor) blijkt dat transformatorstations uitsluitend zoneringsplichtige inrichtingen zijn indien de transformatoren niet in een gesloten gebouw zijn ondergebracht en het maximaal gelijktijdig in te schakelen elektrisch vermogen 200 MVA of meer is. Bij het geprojecteerde transformatorstation zijn de transformatoren niet in een gesloten gebouw ondergebracht en is sprake van een vermogen van 200 MVA of meer. Echter omdat onderhavige afwijking van het bestemmingsplan enkel betrekking heeft op een afwijking de bouwhoogte van een afspanportaal hoeft deze niet getoetst te worden aan de zoneringsplicht van artikel 41 Wet geluidhinder en is een akoestisch onderzoek niet noodzakelijk.

3.1.3 Bodemkwaliteit

De gemeente Boxmeer sluit in haar lokale bodembeleid aan bij het Besluit bodemkwaliteit en zet in op duurzaam gebruik van de ondergrond om de milieudoelstellingen zoals door de Rijksoverheid onder andere om te komen tot een afname van de CO₂-uitstoot, een beheersing van (eventueel) aanwezige

bodemverontreiniging per 2030 (landsdekkend beeld) het inzichtelijk maken van de diverse grondstromen en het tegengaan van verspreiding van bodemverontreiniging. Met het gemeentelijk bodembeleid worden mogelijkheden geschapen om binnen het gemeentelijke beheersgebied op een milieuverantwoordelijke wijze met zo min mogelijk financiële consequenties secundaire grondstoffen opnieuw te gebruiken.

Het bodembeleidsplan heeft betrekking op het grondgebied van de gemeente Boxmeer en biedt een overkoepelend kader. De bodemkwaliteitskaart en de regels voor grondverzet uit het bodembeheerplan (2006) zijn nog steeds geldig en het bodembeleidsplan verwijst naar de relevante delen en geeft daar waar nodig aanvullingen.

In het kader van een goede ruimtelijke ordening dient bij een afwijking van het bestemmingsplan rekening te worden gehouden met de bodemkwaliteit en dient te worden aangetoond dat de bodem en grondwater geschikt zijn voor het beoogde gebruik. In het geval dat bodemverontreinigingen worden aangetroffen tijdens het uitvoeren van de werkzaamheden is de Wet bodembescherming van kracht. Daarmee is de milieuhygiënische kwaliteit van de bodem in relatie tot het project voldoende gewaarborgd. Movares heeft in augustus 2017 een vooronderzoek bodem uitgevoerd. Hieruit is gebleken dat er ter plaatse van het hoogspanningsstation geen bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden en dat er geen bekende bodemverontreinigingen aanwezig zijn. Dit betekent dat de onderzoekslocatie onverdacht is ten aanzien van bodemverontreiniging.

3.1.4 Externe veiligheid

Externe veiligheid heeft betrekking op de risico's die mensen oplopen als gevolg van mogelijke ongelukken met gevaarlijke stoffen bij bedrijven, transportroutes (wegen, spoorwegen en waterwegen) en buisleidingen. Omdat de gevolgen van een ongeluk met gevaarlijke stoffen groot kunnen zijn, zijn de aanvaardbare risico's vastgelegd in diverse besluiten. De belangrijkste zijn:

- Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi);
- Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb);
- Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt).

Binnen de beleidskaders voor deze drie typen risicobronnen staan altijd twee kernbegrippen centraal: het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Hoewel beide begrippen onderlinge samenhang vertonen, zijn er belangrijke verschillen. Hieronder worden beide begrippen verder uitgewerkt.

Plaatsgebonden risico (PR)

Het plaatsgebonden risico geeft de kans, op een bepaalde plaats, om te overlijden ten gevolge van een ongeval bij een risicovolle activiteit. Het PR kan op de kaart van het gebied worden weergegeven met zogeheten risicocontouren: lijnen die punten verbinden met eenzelfde PR. Binnen de 10⁻⁶ contour (welke als wettelijk harde norm fungeert) mogen geen kwetsbare objecten geprojecteerd worden. Voor beperkt kwetsbare objecten geldt de 10⁻⁶ contour niet als grenswaarde, maar als een richtwaarde.

Groepsrisico (GR)

Het groepsrisico is een maat voor de kans dat bij een ongeval een groep slachtoffers valt met een bepaalde omvang (10 personen of meer). Het GR is daarmee een maat voor de maatschappelijke ontwrichting. Het

GR wordt bepaald binnen het invloedsgebied van een risicovolle activiteit. Voor het groepsrisico geldt een verantwoordingsplicht. Dit houdt in dat iedere wijziging met betrekking tot planologische keuzes moet worden onderbouwd én verantwoord door het bevoegd gezag.

Verantwoordingsplicht groepsrisico

Met het invullen van de verantwoordingsplicht wordt antwoord gegeven op de vraag in hoeverre externe veiligheidsrisico's in het plangebied worden geaccepteerd en welke maatregelen getroffen zijn om het risico zoveel mogelijk te beperken. Het invullen van de verantwoordingsplicht is een taak van het bevoegd gezag (veelal de gemeente). Door de verantwoordingsplicht worden gemeenten gedwongen het externe veiligheidsaspect mee te laten wegen bij het maken van ruimtelijke keuzes. Deze verantwoording is kwalitatief en bevat verschillende onderdelen die aan bod kunnen of moeten komen. Ook bestaat er een adviesplicht voor de regionale brandweer. In de Handreiking verantwoordingsplicht groepsrisico zijn de onderdelen van de verantwoording nader uitgewerkt en toegelicht.

Beschouwing risicobronnen

Een 150 kV-station is geen inrichting in het kader van het Bevi en is geen risicobron voor de omgeving. Een nader onderzoek is dan ook niet noodzakelijk.

Elektromagnetische en elektrische velden

De sterkte van elektrische en elektromagnetische velden is afhankelijk van de aanwezige spanning (elektrisch veld) of de stroomsterkte (magnetisch veld), maar is ook sterk afhankelijk van de afstand tot de bron. Net als bij een warmtebron geldt voor elektrische en magnetische velden dat de veldsterkte snel afneemt wanneer de afstand tot de bron groter is.

Voor wat betreft magneetvelden rond hoogspanningsinfrastructuur geldt een grenswaarde van maximaal 100 microTesla (mT). Deze waarde komt voort uit aanbevelingen van de Europese Unie en geldt als norm voor de maximale blootstelling van mT aan burgers. Het volledige hoogspanningsnet van TenneT voldoet aan deze norm.

Het toenmalige ministerie van VROM (nu ministerie van Infrastructuur en Waterstaat) heeft aanvullend in 2005 een beleidsadvies aan gemeenten, provincies en netbeheerders voor bovengrondse hoogspanningslijnen gegeven. De kern van het beleidsadvies luidt als volgt: *Op basis van het voorgaande adviseer ik u om bij de vaststelling van streek- en bestemmingsplannen en van de tracés van bovengrondse hoogspanningslijnen, dan wel bij wijzigingen in bestaande plannen of van bestaande hoogspanningslijnen, zo veel als redelijkerwijs mogelijk is te vermijden dat er nieuwe situaties ontstaan waarbij kinderen langdurig verblijven in het gebied rond bovengrondse hoogspanningslijnen waarbinnen het jaargemiddelde magneetveld hoger is dan 0,4 microtesla (de magneetveldzone).*

Het beleidsadvies is alleen van toepassing op bovengrondse hoogspanningsverbindingen. Andere elektrische infrastructuur of voorzieningen zoals ondergrondse hoogspanningsverbindingen, hoogspanningsstations, transformatorhuisjes, spoorlijnen, tramwegen en dergelijke vallen niet onder het beleidsadvies. Het beleidsadvies is dus niet van toepassing op voorliggende afwijking van het bestemmingsplan ten aanzien van de bouwhoogte van het afspanportaal.

Niet gesprongen explosieven

Bij het bouwen van het afspanportaal op het hoogspanningsstation is het mogelijk dat NGE worden aangetroffen. Voor het instemmen met de afwijking van het bestemmingsplan in bouwhoogte levert dit aspect geen belemmeringen op. Ten behoeve van een veilige uitvoering van de werkzaamheden is de bouwlocatie nader onderzocht vrijgegeven. In geval van toevalsvondsten wordt het daarvoor van kracht zijnde protocol gevolgd.

Radarverstoringsgebied

Het hoogspanningsstation is gelegen in het radarverstoringsgebied behorende bij de radar die staat op de vliegbasis Volkel. Verspreid over Nederland staat een aantal militaire en burger radarstations. Deze dienen voor de beveiliging van het nationale luchtruim en voor de veilige afhandeling van het militaire en het civiele luchtverkeer. Objecten hoger dan 65 meter boven NAP binnen 15 nautische mijl (circa 28 km) van dit radarstation kunnen aanleiding geven tot verstoring van het radarbeeld en kunnen derhalve niet worden toegestaan, tenzij uit onderzoek is gebleken dat de mate van verstoring aanvaardbaar is. Hiervoor dient een radarverstoringsonderzoek te worden uitgevoerd.

Om bovengenoemde te borgen in het bestemmingsplan dient (voor hoge objecten) een maximale bouwhoogte van 65 meter boven NAP te worden opgenomen in het bestemmingsplan (in planregels en toelichting). Hieraan kan een door het bevoegd gezag te verstrekken afwijking worden gekoppeld ten behoeve van een hogere bouwhoogte onder de voorwaarde dat de werking van de radar niet in onaanvaardbare mate wordt verstoord. Voorafgaand aan het verlenen van de afwijking moet schriftelijk advies zijn ingewonnen bij de Dienst Vastgoed Defensie.

Met onderhavige afwijking van het bestemmingsplan worden geen bouwwerken toegestaan met een grotere hoogte dan 65 meter. Hiermee is de afwijking van het bestemmingsplan in lijn met het landelijk beleid voor het radarverstoringsgebied van vliegveld Volkel.

Conclusie

Het aspect externe veiligheid vormt geen beperking voor de uitvoerbaarheid van dit bestemmingsplan.

3.1.5 Geur

De op 1 januari 2007 ingegane Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) is niet van toepassing, aangezien er geen sprake is van het toevoegen van een gevoelige bestemming.

3.1.6 Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is de wijziging van de 'Wet milieubeheer' in werking getreden. Deze wet vervangt het 'Besluit luchtkwaliteit 2005' en is één van de maatregelen die de overheid heeft getroffen om:

- negatieve effecten op de volksgezondheid als gevolg van te hoge niveaus van luchtverontreiniging aan te pakken;
- mogelijkheden voor ruimtelijke ontwikkeling te creëren ondanks de overschrijdingen van de Europese grenswaarden voor luchtkwaliteit.

De paragraaf luchtkwaliteit in de 'Wet milieubeheer' voorziet onder meer in een gebiedsgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL).

De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen. Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden.

Luchtkwaliteitseisen vormen onder de nieuwe 'Wet luchtkwaliteit' geen belemmering voor ruimtelijke ontwikkeling als:

- er geen sprake is van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- een project, al dan niet per saldo, niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit leidt, wat wil zeggen dat een project 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging (meer dan 3% ten opzichte van de grenswaarde);
- een project is opgenomen in een regionaal programma van maatregelen of in het NSL, dat op 1 augustus 2009 in werking is getreden, nadat de EU op 7 april 2009 derogatie heeft verleend.

NIBM-grens woningbouwlocatie, 3% criterium:

- < 1.500 woningen (netto) bij minimaal een ontsluitingsweg, met een gelijkmatige verkeersverdeling;
- < 3.000 woningen bij minimaal twee ontsluitingswegen met een gelijkmatige verkeersverdeling

Met de afwijking van het bestemmingsplan worden geen ontwikkelingen toegelaten die leiden tot een substantiële toename van verkeer. Alleen tijdens de bouw van het afspanportaal op het hoogspanningsstation treden tijdelijk extra verkeersbewegingen op.

Gezien de beperkte omvang van het aantal verkeersbewegingen, die uitsluitend optreden tijdens de realisatiefase, zijn er geen nadelige effecten voor de luchtkwaliteit te verwachten. Vanuit het oogpunt van luchtkwaliteit zijn er geen belemmeringen voor dit project.

Conclusie

Het aspect lucht vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van dit bestemmingsplan.

3.1.7 Geluid

Indien een bestemmingsplan geluidgevoelige functies mogelijk maakt of voorziet in geluid- producerende functies, moeten de akoestische effecten worden beoordeeld met het oog op een aanvaardbaar woon- en leefklimaat in het kader van de goede ruimtelijke ordening.

De afwijking van het bestemmingsplan betreft een afwijking in bouwhoogte en is akoestisch niet relevant.

Conclusie

Het aspect geluid vormt geen belemmering voor het instemmen met de afwijking van het bestemmingsplan

3.2 Fysieke aspecten

3.2.1 Archeologie

In het voorjaar van 2008 heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Boxmeer de startnotitie archeologiebeleid vastgesteld. In die notitie is een aantal beslispunten vastgelegd ten aanzien van het toekomstige archeologiebeleid in de gemeente Boxmeer.

Vervolgens zijn de beslispunten vastgelegd in een beleidsplan met bijbehorende beleidskaart, die uiteindelijk door de gemeenteraad op 14 mei 2009 zijn vastgesteld.

Op de beleidskaart is het grondgebied van de gemeente Boxmeer verdeeld in vijf gebieden en voor vier gebieden zijn bestemmingsplanregels opgesteld:

Waarde – archeologie 1: rijksmonument;

Waarde – archeologie 2: archeologisch waardevol gebied A en B; Waarde – archeologie 3: archeologisch onderzoeksgebied A; Waarde – archeologie 4: archeologisch onderzoeksgebied B; Gebied met lage verwachting.

Uit de gegevens blijkt dat er ter plaatse van het hoogspanningsstation geen archeologische monumenten (AMK) aanwezig zijn. Uit de IKAW komen wel gebieden naar voren waar sprake is van archeologische trefkans variërend van zeer laag tot zeer hoog. Met name ter plaatse van het zuidelijke deel van het projectgebied is sprake van gebieden met archeologische trefkans middelhoog of zeer hoog.

Meer specifiek gaat het om gebieden met archeologische waarden: laag (geen onderzoeksplicht), waarde archeologie 3 (criterium onderzoeksplicht; 2500 m²) en waarde archeologie 4 (criterium onderzoeksplicht; 5000 m²). Omdat aldus niet uitgesloten kan worden dat archeologische resten in de bodem aanwezig zijn, is

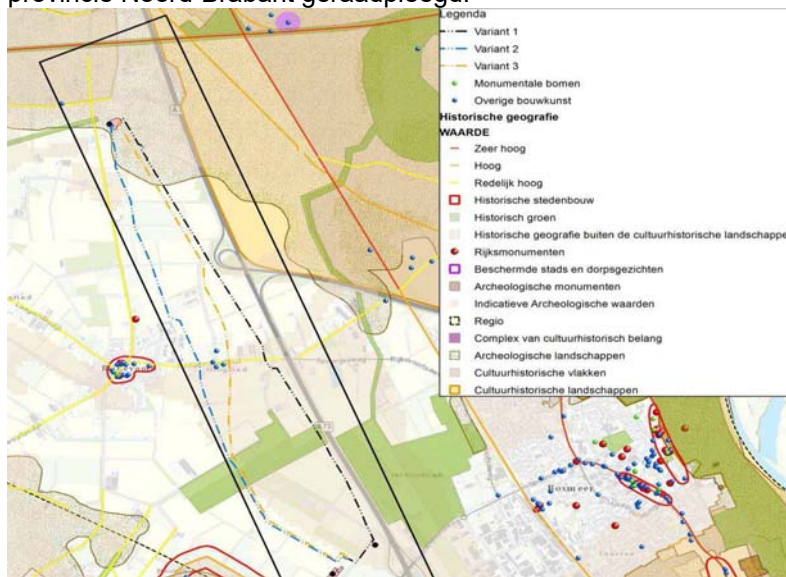
door Econsultancy begin 2018 een archeologisch onderzoek uitgevoerd. Op basis van dit vooronderzoek adviseert Econsultancy om geen vervolgonderzoek te laten uitvoeren en het gebied vrij te geven. In de vergadering van 1 mei 2018 heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Boxmeer besloten het gebied vrij te geven..

Conclusie

Het aspect archeologie vormt geen belemmering voor de afwijking van het bestemmingsplan.

3.2.2 Cultuurhistorie

Ter bepaling van de cultuurhistorische waarden is de Cultuurhistorische Waardenkaart 2015 (CHW) van de provincie Noord-Brabant geraadpleegd.

Het hoogspanningsstation is niet gelegen nabij cultuurhistorische waarden.

Conclusie

Het aspect cultuurhistorie vormt geen belemmering voor het afwijken van het bestemmingsplan.

3.2.3 Flora en fauna

Beleid

Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming in werking getreden. Op grond van deze wet zijn de Natura 2000-gebieden beschermd. Daarnaast regelt de Wet natuurbescherming ook de bescherming van planten- en diersoorten. In deze wet zijn de EU-richtlijnen voor de bescherming van soorten opgenomen (Habitatrichtlijn en Vogelrichtlijn). Nationaal beschermde soorten vallen ook onder deze wet. De doelstelling is de bescherming en behoud van in het wild levende planten en dieren. Het uitgangspunt van de wet is 'nee, tenzij'. Dit betekent dat activiteiten met een schadelijk effect op beschermde soorten zonder ontheffing

verboden zijn.

Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen dienen vooraf de effecten op Natura 2000-gebieden onderzocht te worden. Ook dient vooraf onderzocht te worden of en welke beschermde dier- en plantensoorten voorkomen, wat hun beschermingsstatus is en wat de effecten zijn van de ingreep op het voortbestaan van de gevonden soorten.

In december 2017 en januari 2018 heeft Movares een quickscan ecologie uitgevoerd. Conclusie is dat een aanvullende onderzoek nodig is.

Beschermde natuurgebieden

Natura 2000

Het hoogspanningsstation ligt niet binnen een Natura 2000-gebied. Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied ligt op circa 4,3 km. Het gaat om het Natura 2000-gebied Oeffelter Meent. Gezien de aard van de werkzaamheden, de ligging van het plangebied en de afstand tussen het plangebied en de Oeffelter Meent zijn negatieve effecten op dit Natura 2000-gebied uitgesloten.

Natuurnetwerk Brabant (NNB) en EHS

Het hoogspanningsstation ligt niet binnen een NNB.

Beschermde planten- en diersoorten

Om de effecten van de werkzaamheden op de aanwezige flora en fauna te bepalen zoals voorzien in het 'Bestemmingsplan Versterken 150 kV-net Haps-Boxmeer' is in de zomer van 2018 aanvullend onderzoek uitgevoerd naar de volgende soorten of soortgroepen:

- Vleermuizen
- Amfibieën
- Hazelworm
- Grondgebonden zoogdieren.

Dit aanvullend onderzoek is beschreven in het rapport van Movares d.d. 28 september 2018, maar betreft niet de locatie van het afspanportaal op het hoogspanningsstation en is daarom voor de afwijking van het bestemmingsplan niet relevant.

Conclusie

Het aspect flora en fauna vormt geen belemmering voor de afwijking van het bestemmingsplan.

3.2.4 Leidingen

Op het hoogspanningsstation zijn geen leidingen met een planologisch relevante beschermingszone gelegen.

Conclusie

Het aspect kabels en leidingen vormt geen belemmering voor de afwijking van het bestemmingsplan.

3.2.5 Verkeer en parkeren

Met het afwijken van het bestemmingsplan worden geen ontwikkelingen toegelaten die leiden tot een substantiële toename van verkeer. Enkel tijdens de bouw van het afspanportaal op het hoogspanningsstation treden tijdelijk extra verkeersbewegingen op.

Conclusie

Het aspect verkeer en parkeren vormt geen belemmering voor het instemmen met de afwijking van het bestemmingsplan.

3.2.6 Waterhuishouding

Ruimte maken voor water: dat is de kern van het waterbeleid voor de 21^e eeuw. Met de ondertekening van de Startovereenkomst Waterbeheer op 14 februari 2001 door Rijk, provincie, gemeenten en waterschappen, werd de watertoets van toepassing verklaard op ruimtelijke plannen. Vanaf 1 november 2003 is deze juridisch verankerd in het Besluit op de ruimtelijke ordening (Bro). De watertoets omvat het gehele proces van vroegtijdig informeren, adviseren, afwegen en uiteindelijke beoordelen van de in ruimtelijke plannen voorkomende waterhuishoudkundige aspecten. Het doel van de watertoets is het evenwichtig meewegen van de waterbelangen in het ruimtelijke planvormingsproces om te komen tot een veilig, gezond en duurzaam watersysteem.

Zowel waterkwantiteits- als waterkwaliteitsaspecten zijn daarbij belangrijk. Het benutten van kansen en het combineren van functies wordt hierbij nagestreefd.

Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen hanteert het waterschap een aantal beleidsuitgangspunten ten aanzien van het duurzaam omgaan met water, die van belang zijn als vertrekpunt van het overleg tussen initiatiefnemer en waterbeheerder. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen dient de initiatiefnemer invulling te geven aan onder andere deze beleidsuitgangspunten:

- Gescheiden houden van vuil water en schoon hemelwater. Het vuile water wordt via de gemeentelijke riolering afgevoerd. Het schone water wordt verwerkt volgens de hierna genoemde afwegingsstappen.
- Doorlopen van de afwegingsstappen 'hergebruik, infiltratie, buffering en afvoer'. Hergebruik van hemelwater in een zogenaamd grijswatersysteem kan overwogen worden bij grootschalige projecten, zoals scholen en bedrijfsgebouwen. De mogelijkheden voor infiltratie hangen af van onder andere de kwaliteit van het te infiltreren water, de grondwaterstand, de opbouw van de bodem en eventuele bodemverontreiniging. Als het schone water niet geïnfiltreerd kan worden, dan kan het gebufferd worden in (te realiseren) oppervlaktewater. Als ook bufferen niet kan, is afvoer de laatste optie. Hiermee wordt bedoeld het transporten van schoon water via een open of gesloten waterloop naar het watersysteem buiten het plangebied.
- Hydrologisch neutraal bouwen. Een ontwikkeling mag geen negatief effect hebben op de hydrologische situatie. De standen van het grondwater blijven gelijk en de afvoer van hemelwater uit het plangebied neemt niet toe ten opzichte van de oorspronkelijke situatie. De gemeente hanteert een eigen berekenings- systematiek om te bepalen of en zo ja, hoe groot de berging moet zijn.
- Water als kans. In nieuwe plannen voor grotere gebieden kunnen vijver, waterpartijen worden opgenomen.

- Meervoudig ruimtegebruik. Flauwe taluds geven bij voorbeeld ruimte voor buffering, maar zijn ook te gebruiken voor recreatieve doeleinden.
- Voorkomen van vervuiling. Om verontreiniging van bodem of oppervlaktewater te voorkomen, worden zo weinig mogelijk uitlogende of uitspoelbare materialen toegepast.
- Wateroverlastvrij bestemmen. Nieuwe locaties worden in eerste instantie 'hoog en droog' gezocht. Is dit niet mogelijk, dan zal gezocht moeten worden naar maatregelen die het gewenste beschermingsniveau tegen wateroverlast helpen realiseren.
- Belangen van het Waterschap.
 - a. Ruimteclaims voor de aanleg van natte EVZ's en beekherstel: een EVZ moet gemiddeld 25 meter breed zijn.
 - b. Aanwezigheid en ligging watersysteem: oppervlaktewateren worden bestemd als Water.
 - c. Aanwezigheid en ligging waterkeringen: de kernzone krijgt de dubbelbestemming 'waterkering'.

In paragraaf 2.3 zijn reeds de waterhuishoudkundige effecten op het grondwater en oppervlaktewater beschreven. Hieruit volgt dat er geen belemmeringen zijn om in te stemmen met de afwijking van het bestemmingsplan.

Waterbergend vermogen

Een toename van verharding heeft effect op het waterbergend vermogen. Door de realisatie van de verhardingen kan het hemelwater niet/nauwelijks infiltreren in de bodem. Het hemelwater van het verharde oppervlak kan snel afstromen en dat is niet acceptabel. Toename van verhard oppervlak dient in beginsel te worden gecompenseerd in de vorm van een toename van het waterbergend vermogen.

Ten aanzien van het toevoegen van verhard oppervlak stelt het waterschap een aantal voorwaarden. Indien de toename van de verharde oppervlakte 2000 m² of kleiner is zijn geen aanvullende maatregelen nodig. Indien de toename groter is dan 2.000 m² maar kleiner dan 10.000 m² zijn compenserende maatregelen nodig om versnelde afvoer van hemelwater tegen te gaan. Dit dient te worden gerealiseerd in een voorziening met een minimale compensatie conform de volgende rekenregel: benodigde compensatie in (m³) = toename verhard oppervlak (in m²) x gevoeligheidsfactor x 0,06 (in m).

In onderhavige situatie is geen sprake van een toename omdat het een afwijking in de bouwhoogte betreft.

3.3 Economische en financiële aspecten

Kostenverhaal

Er is geen aanleiding tot het bepalen van een tijdvak of fasering als bedoeld in artikel 6.13, eerste lid, onder c, 4° onderscheidenlijk 5° of het stellen van eisen, regels, of een uitwerking van regels als bedoeld in artikel 6.13, tweede lid, onderscheidenlijk sub b, c of d Wro. Hierdoor kan worden afgezien van een exploitatieplan zoals bedoeld in artikel 6.12 Wet ruimtelijk ordening.

Uitvoerbaarheid

Ten aanzien van de uitvoerbaarheid van het plan kan worden gesteld: De realisatie en instandhouding worden op grond van de Elektriciteitswet 1998 gedragen door TenneT TSO B.V.

Initiatiefnemer TenneT TSO B.V. heeft de door de gemeente Boxmeer overlegde overeenkomst

tegemoetkoming in schade ondertekend. In deze overeenkomst is bepaald dat schade als gevolg van onderhavige afwijking van het bestemmingsplan, welke op de voet van afdeling 6.1 Wro voor vergoeding in aanmerking komt, zal worden vergoed door de initiatiefnemer.

Eigendom

De gronden waarop het afspanportaal gebouwd zal worden zijn in eigendom van initiatiefnemer TenneT TSO B.V.

Conclusie

Gelet op bovenstaande is het onderhavige afwijking van het bestemmingsplan economisch uitvoerbaar.

4. Adviezen en rapporten

De in deze ruimtelijke onderbouwing genoemde rapporten en adviezen zijn niet als bijlage toegevoegd omdat deze behoren bij het "*Bestemmingsplan Versterken 150 kV-net Haps-Boxmeer*" en daardoor reeds in bezit van de gemeente Boxmeer zijn..

Het betreft de volgende rapporten/adviezen:

- Movares, Quicksan ecologie d.d. 5 augustus 2017;
- Movares, Nader ecologische onderzoek d.d. 28 september 2018;
- Movares, vooronderzoek bodemkwaliteit d.d. 15 augustus 2017;
- Econsultancy, Archeologie d.d. 13 februari 2018;
- Lieveense, verkennend bodemonderzoek hoogspanningsstation d.d. 30 maart 2018;